

A Nagyberektől a Krisna-völgyig

Amikor megtudtam, hogy a MÁV-START kezelésébe kerül át a Balatonfenyvesi Kisvasút, elkezdtem utána olvasni, milyen értékeket lehetne egy túra keretében felkeresni. Elsőre nehéz feladatnak tűnt, mert ahol a kisvasút halad, nincsenek múzeumok, élményfürdők, állatkertek stb. Szinte a semmiben kellett keresni az értékeket. És találtam. A Nagyberek a Balaton déli

partjának egy különös vidéke, mely igazi csemege azok számára, akik a főváros nyüzsgése után csendre, kedves kis falvakra, nádasból felröppenő védett madarakra, tavakra, pusztában árván turistákra váró templomromra, geoládikákra, hangulatos, magyaros csárdára és egy kellemes síkvidéki jellegű és a közeli somogyi táj lankáin való kerékpározásra vágnak.

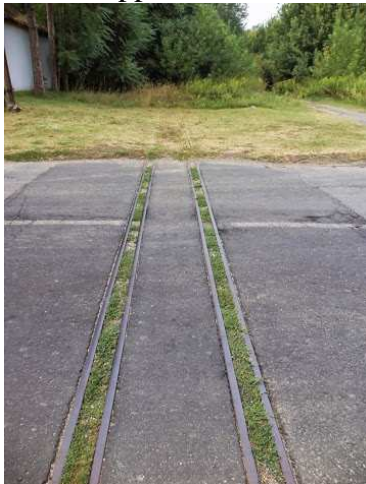
A Vasutas Természetjárók Szövetségének tagszervezetében, a ZÖLDSPORT Egyesületben hirdetem meg a túrámat

augusztus 10-11. között. Budapest Déliből a 7:25-ös (850.sz.) nagykanizsai vonattal utaztunk Balatonfenyvesig kényelmesen a kerékpárszállító szakaszban. Viharos erejű északi szelet, záporokat jósoltak erre a napra, de ez nem szegte kedvünket.

Ha Budapestről a vonatunk időben érkezett volna, elkerekeztünk volna a közeli „Majorkára”, azaz Imremajorba és ott szálltunk volna fel a kisvonat első és utolsó kocsijába, 2-2 kerékpárt feltéve a peronra. Ha pedig nem szakadt volna az eső, még az új START-os kisvasúti kocsit is kipróbálhattuk volna, de ilyen időben szükség van több ülőhelyre, ugyanis rossz idő esetén a balatoni nyaraló vendégek számára jó alternatíva a kisvonatozás a Nagyberekben. Nagyon jó hangulat volt a kocsinkban, főleg amikor őzeket láttak a gyerekek, és nagy fehér madarat: kócsagot. 14 km-t utaztunk Somogyiszentpálig, a 39-es vasútvonal végállomásig. Mire a leszállás következett, elállt az eső. Mindenki leszállt a vonatról, fotózkodott a kis zöld mozdollyal. Lelkesen integettünk a Balatonhoz visszatérő családokkal teli kisvonatnak.

Az első napi útvonalunk: Somogyiszentpál – Csömend – Nikla (Berzsenyi Dániel sírja, múzeum, Élet Kertje) – Táska (egykori kisvasút, műemlék pincesor) – Buzsák (Nyera Csárda) volt.

Niklán éppen akkor tartották a Berzsenyi Mézes Napokat. Megnéztük a Berzsenyi kúriát a múzeummal és a családi sírt is. Továbbtekertünk Táskára, amely a Balatonfenyvesi Gazdasági Vasút egyik ágának végállomása volt. Ma döbbenetes látvány fogadja az arra járókat: egy aszfaltozott úton átfutó, bozótosba vezető sínpár mindkét irányba. A szomszéd telken kapáló öreg úr szavai megelevenítették számunkra a kisvasutat, amikor még teli vonatokkal érkeztek az utasok. A bezárt csisztai és a táskai vonal nagy részét mára már ellopták. Sok múlik rajtunk. Hagyjuk, hogy ezek csak tények legyenek, vagy teszünk is valamit azért, hogy feléledjen a múlt más köntösben?! Keserű szívvel tekertem tovább a csapat élén, csak néhány autó haladt el mellettünk. A táskai pincesor fehérre meszelt kis présházai között megtaláltuk az egyik geocaching („kincsesláda”) jelszórészletet. Estére érkezünk a Nagyberek szélén fekvő, a

középkor óta lakott mai Buzsákra. A szállásunk a térségben igen népszerű, magyaros konyhájáról híres Nyera csárdában volt. Mivel boltok hiányában az utunk során sehol sem volt lehetőségünk ételt, italt vásárolni, szomjunkt és farkaséhségünket kisvártatva csillapítani is tudtuk tájjellegű vörösborral és ízletes, többfogásos, de pénztárcabarát étkekkel. 56 km letekerése után, jóllakottan tértünk nyugovóra.

Másnap kakasszóra keltünk. Buzsákon falunapot tartottak, megnéztük a Tájházat és a Faluház időszi kiállítását, ahol megismerhettük a messze földön híres buzsáki csipke fajtáit. El kellett búcsúznunk e kedves falutól, pedig jó lett volna áttekerni az 5 km-re lévő Csisztafürdőre, a termálfürdőbe, ahová régen kisvonat is ment. A második napon a somogyi lankák vártak minket sok érdekes látnivalóval: Buzsák határában lévő Fehérkáporna; Somogyvári Történelmi emlékhely; Somogyvamos Pusztatorony és a hazánkban kurióznak számító Krisna-völgy, ahol az indiai konyha ízvilágába is elkalandozhattunk. A közeli Somogyvár vasútállomáson felpakoltuk bringáinkat a BZ-re, Fonyódon átszálltunk a Pestre tartó gyorsra. Sok és sokféle élménnyel gazdagodtunk e két nap alatt. Erre a túrára is igaz mottóm: Utazz! Láss! Éld át!

Huri Noémi kerékpáros túravezető